

20. 4. 2021

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Revize směrnice o snižování nákladů na širokopásmové připojení

Otázkou snižování nákladů na širokopásmové připojení se Evropské komise obsáhle zabývala již v roce 2010. Členské státy EU uznaly význam vysokorychlostního širokopásmového připojení a schválily ambiciózní cíle pro širokopásmový Internet, které obsahovalo sdělení Komise nazvané „Digitální agenda pro Evropu – Digitální růst pro Evropu“ („Digitální agenda“).[1]

Digitální ekonomika zásadním způsobem mění vnitřní trh. Svými inovacemi, rychlostí a přeshraničním dosahem má potenciál posunout integraci vnitřního trhu na novou úroveň. Vizí Unie nadále zůstává: *„Digitální ekonomika s udržitelnými ekonomickými a sociálními přínosy, které jsou založeny na moderních on-line službách a rychlém internetovém připojení. Vysoce kvalitní digitální infrastruktura je základem prakticky všech odvětví moderní a inovativní ekonomiky a má strategický význam pro sociální a územní soudržnost. Všichni občané, jakož i soukromý a veřejný sektor musí proto dostat příležitost být součástí digitální ekonomiky.“*[2]

Zavádění pevných i bezdrátových vysokorychlostních sítí elektronických komunikací v celé Unii vyžaduje značné investice. Jejich významnou část představují náklady na stavební práce. Omezením některých nákladných stavebních prací by se rozvoj širokopásmového připojení stal účinnějším. Hlavní část těchto nákladů lze přičíst na vrub neefektivnosti v procesu zavádění. To souvisí s využitím existující pasivní infrastruktury (jako jsou kabelovody, potrubí, šachty, rozvodné skříně, sloupy, stožáry, antény, věže a jiné podpůrné konstrukce), složitostí v koordinaci stavebních prací, těžkopádným správním postupům při udělování povolení a překážkám týkajícím se budování sítí uvnitř budov, což má za následek značné finanční překážky, zejména ve venkovských oblastech. Opatření, jejichž cílem je zvýšit efektivitu využití existující infrastruktury a snížit náklady a zmenšit překážky při provádění nových stavebních prací, by měla být významným příspěvkem k zajištění rychlého a rozsáhlého budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, za současného zachování účinné hospodářské soutěže, aniž by to mělo nepříznivý dopad na bezpečnost, zabezpečení a bezproblémový provoz existující veřejné infrastruktury.

Některé členské státy EU již v této době přijímaly opatření, jejichž cílem bylo snížit náklady na zavádění širokopásmového připojení. Tato opatření však byla ojedinělá, roztroušená a nekoordinovaná. Rozšíření těchto opatření v rámci Unie mohlo výrazně přispět k vytvoření jednotného digitálního trhu. Rozdílné regulační požadavky navíc někdy brání spolupráci podniků veřejných služeb a mohou vytvářet překážky vstupu na trh pro nové provozovatele sítí a nové obchodní příležitosti. To omezuje vývoj vnitřního trhu s využíváním a budováním fyzické infrastruktury pro vysokorychlostní sítě elektronických komunikací. Kromě toho iniciativy na úrovni členských států obvykle nemohou zohlednit celkovou situaci, zatímco v zájmu dosažení jednotného a významného výsledku je nutné přijmout opatření v rámci celého procesu zavádění a napříč všemi dotčenými odvětvími.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/61/EU

Zásadní pomůckou ke snížení nákladů představuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/61/EU ze dne 15. května 2014 o opatřeních ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací.[3] Směrnice vstoupila v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie, tj. počátkem června 2014. Podle článku 13 měly členské státy povinnost přijmout a zveřejnit právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu vnitrostátního práva s touto směrnicí do 1. ledna 2016 a použít tyto předpisy ode dne 1. července 2016. V České republice se tak stalo se zpožděním zákonem č. 194/2017 Sb., o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a o změně některých souvisejících zákonů,[4] který nabyl účinnosti dnem 25. července 2017.[5] Kromě opatření ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací změnil zákony o elektronických komunikacích[6] a o správních poplatcích,[7] stavební zákon[8] a zákon o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury.[9]

V představách evropských zákonodárců bylo původně vydat nařízení[10], nikoliv směrnici. Nařízení EU je pro členské státy závazné a především přímo použitelné. Cílem původně navrženého nařízení[11] bylo snížení nákladů a zvýšení efektivity zavádění infrastruktury vysokorychlostních elektronických komunikací rozšiřováním stávajících osvědčených postupů v celé EU. Tím se měly zlepšit podmínky pro vytvoření a fungování vnitřního trhu v oblasti, jež podporuje rozvoj prakticky všech odvětví ekonomiky. Návrh nařízení konstatoval, že „stavební práce představují dominantní část celkových nákladů na zavádění sítí, bez ohledu na použitou technologii, přičemž u některých technologií se tento podíl odhaduje až na 80 %“. Dále návrh uvedl, že „stanovení několika přímo použitelných práv a povinností platných v různých fázích zavádění infrastruktury může vést k významnému snížení nákladů. Překážky pro investice a vstup na trh mohou být zredukovány intenzivnějším využitím stávajících fyzických infrastruktur, posílenou spoluprací při plánování stavebních prací, zefektivněním procesu udělování povolení a odstraněním překážek pro infrastrukturu připravenou pro vysokorychlostní připojení zastavěnou v budovách“.

V červnu 2018 vydala Komise zprávu o implementaci směrnice o opatřeních ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací.[12] Zpráva konstatovala, že „směrnicí většina členských států implementovala s významným zpožděním“ a že „její provádění je v celé EU nekonzistentní, brání tedy potenciálu podpořit účinnější a rychlejší zavádění elektronických komunikačních sítí v celé Unii“.

Sítě informační a komunikační infrastruktury jsou páteří digitálních produktů a služeb. Mají potenciál podporovat všechny aspekty našeho života a být hnací silou hospodářského oživení Evropy. Dobře fungující trhy umožňují přístup k vysoce výkonné pevné a bezdrátové infrastruktuře za dostupné ceny. Další úpravy pravidel pro elektronické komunikace EU v kombinaci s uplatňováním pravidel hospodářské soutěže EU mají zásadní význam pro zajištění toho, aby trhy byly konkurenceschopnější, pro snížení cen a pro lepší kvalitu služeb z hlediska spotřebitelů i podniků.

Klíčovým faktorem pro investice do sítí elektronických komunikací je přitom účinná hospodářská soutěž. V oblasti infrastruktury se ale plnohodnotná hospodářská soutěž u pevných sítí projevila jen velmi málo, s výjimkou velmi hustě osídlených oblastí, kde již kabelové sítě dříve existovaly, nebo oblastí, kde se v tomto ohledu aktivně angažovaly místní orgány. V těchto oblastech, kde se hospodářská soutěž v oblasti infrastruktury vytvořila na regionální nebo vnitrostátní úrovni, bylo podle názoru Komise zapotřebí dosáhnout jednodušší a přiměřenější regulace, podpořit zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou a zároveň zachovat účinnou hospodářskou soutěž a výnosy odpovídající rizikům. Otázka, jak pokrýt nejnepřístupnější oblasti a realizovat cíle veřejného zájmu (jako je vysokokapacitní konektivita pro školy, univerzity či výzkumná střediska), zůstane proto klíčovou oblastí pozornosti (kromě jiného i v rámci přezkumu směrnice o univerzální službě).[13]

Velké vize (a drobná práce v pozadí)

Komise označila digitální technologie za „klíčový činitel pro dosažení cíle udržitelnosti „Zelené dohody pro Evropu“[\[14\]](#) v mnoha různých odvětvích. Hodlá také posoudit potřebu pobídek na podporu zavádění „udržitelnějších“ sítí elektronických komunikací, jako součásti úsilí, aby odvětví ICT prošlo vlastní „zelenou transformací“.

Přezkum směrnice bylo součástí pracovního programu Komise na rok 2020 jako REFIT iniciativy[\[15\]](#) s cílem zefektivnit její ustanovení a sladit je s nejnovější politikou a vývojem trhu. Přezkum také představuje součást opatření plánovaných v EU. Komise je nastínila ve sdělení „Formování digitální budoucnosti Evropy“[\[16\]](#). Spadá do společného úsilí Unie učinit z datové průmyslové revoluce realitu, a to řešením budoucích potřeb konektivity. Komise chce, aby: *„Evropská společnost fungovala na digitálních řešeních, jež budou jasně odrážet naše společné hodnoty a obohatí život nás všech: Lidé musí mít možnost osobního rozvoje, svobodné a bezpečné volby i zapojení do společnosti bez ohledu na věk, pohlaví nebo povolání. Podniky musí mít k dispozici rámec, který jim umožní zahájit činnost, rozšiřovat se, spojovat a využívat data, inovovat a soutěžit či spolupracovat za férových podmínek. Evropa potřebuje mít možnost volby a realizovat digitální transformaci svým vlastním způsobem“*.

Komisi nelze v žádném případě vinit z toho, že by nebyla schopna předkládat stále nové a nové vize, často v silně akcentovaném grandiózním stylu. Mnoho z nich už je dávno zapomenuto (například neslavná Lisabonská strategie z března 2000)[\[17\]](#), jiné se realizují a některé se teprve připravují. Předsedkyně Komise Ursula von der Leyenová před rokem ve svých politických směrech zdůraznila, že *„Evropa se musí postavit do čela přechodu ke zdravé planetě a k novému digitálnímu světu. Je to dvojnásobná výzva – zelená a digitální transformace musí jít ruku v ruce. Jak říká Zelená dohoda pro Evropu, musíme se neprodleně přeorientovat na udržitelnější řešení – taková, která budou efektivně využívat zdroje, budou oběhová a klimaticky neutrální. Zároveň každý občan, každý zaměstnanec i každý podnikatel musí mít, bez ohledu na to, kde žije, stejnou šanci těžit z výhod stále digitalizovanější společnosti“*.

Digitální řešení, jako jsou komunikační systémy, umělá inteligence či kvantové technologie mohou náš život v mnoha směrech obohatit. O tom rozhodně není sebemenších pochyb. Výhody digitálních technologií ovšem nejsou bez rizika a ani zadarmo. Lidé mají pocit, že ztratili kontrolu nad svými osobními daty a jsou čím dál více zahlceni umělými podněty, které si žádají jejich pozornost. Naši celkovou osobní spokojenost, kritickou infrastrukturu a obecnější bezpečnostní zájmy mohou ohrožovat nepřátelské aktivity v kyberprostoru.

Je tu ale ještě jiný – menší a skrytý – problém: Velké a grandiózní plány, vize a strategie jsou k ničemu, pokud je nedoprovodí rozsáhlá, často obtížná, přitom nenápadná, a i skrytá drobná práce. K čemu nám budou smělé představy o umělé inteligenci či kvantové technologii, když je u nás stále značně obtížné, někdy dokonce nemožné, postavit v obci pár set metrů nové sítě elektronických komunikací. Nikoli technicky – ale administrativně a z hlediska nekonečného množství „zdeůředních“ povolení, souhlasů a stanovisek, nezřídka naprosto nepotřebných a redundantních. Jenže bez těchto sítí elektronických komunikací, prostřednictvím nichž se poskytují služby elektronických komunikací – v celé šíři nabídky a technologických možností – se neobejdeme.

Komise již v roce 2018 seznala, že je zapotřebí pohlédnout i na tuto zdánlivě drobnou a jakoby nevýznamnou skutečnost a rozhodla se s tím něco zásadního učinit. Ve svém komunikátu z 27. června 2018 konstatovala, že *„Strategické cíle EU pro gigabitovou společnost do roku 2025 vycházejí z předpokládané potřeby propojení evropské digitální společnosti v nadcházejících letech.“*[\[18\]](#)

Směrnice o opatřeních ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací[\[19\]](#) si klade za cíl usnadnit a stimulovat zavádění vysokorychlostní elektroniky

komunikačních sítí snížením nákladů na jejich výstavbu díky harmonizovaným opatřením ve čtyřech oblastech: 1) usnadněním přístupu provozovatelům, kteří mají v úmyslu zavést vysokorychlostní širokopásmovou síť ke stávající fyzické infrastruktuře (např. kabelovodům, šachtám, rozvodným skříním, sloupům), za spravedlivých a přiměřených podmínek; 2) koordinací stavebních prací; 3) zjednodušením správních postupů pro udělování povolení (členské státy mají povinnost zajistit, aby všechny příslušné informace týkající se podmínek a postupů udělování povolení pro stavební práce nezbytné pro účely budování vysokorychlostních komunikačních sítí byly přístupné prostřednictvím tzv. jednotného informačního místa a aby rozhodnutí týkající se povolení byla v zásadě přijímána ve lhůtě čtyř měsíců); zahrnuje také ustanovení k zajištění transparentnosti příslušných informací prostřednictvím jednotných informačních míst[20] a mechanismem řešení sporů; a 4) požadavky na budování fyzické infrastruktury pro nové budovy a větší renovaci (poskytovatelé veřejných komunikačních sítí musí mít přístup k přístupovému bodu a fyzické infrastruktuře uvnitř budovy za spravedlivých a nediskriminačních podmínek, pokud je duplikace technicky nemožná nebo ekonomicky neefektivní).

Za tím účelem Komise rozhodla, že provede revizi směrnice [Evropského parlamentu a Rady 2014/61/EU](#).

Přístup k síťovému připojení s velmi vysokou kapacitou je zapotřebí pro cloud computing, využívání k více účelům současně, další pokročilé aplikace a aplikace pro inteligentní domácnost, jakož i pro profesní využití v řadě odvětví, často ve spojení s mobilním připojením (např. ve výrobě, zdravotnictví, energetice, službách první pomoci) – což se v současném období globální pandemie ukazuje jako zvláště kritický faktor dalšího rozvoje. Nové aplikace budou vyžadovat nejen rychlejší připojení, ale rovněž odpovídající šířku pásma pro přenos dat směrem od uživatele („uplink“), odolnost a parametry související s chybovostí nebo latencí. K zavedení těchto vysoce kvalitních sítí s velmi vysokou kapacitou, které budou muset být primárně založeny na optických vláknech, budou zapotřebí nemalé dodatečné investice. Citovaná směrnice by tím, že přispěje ke zvýšení pokrytí infrastrukturou optických vláken, mohla pomoci zajistit univerzální dostupnost širokopásmového připojení o rychlosti 100 Mb/s, které lze modernizovat až po gigabitovou rychlost.

Obdobně může sdílení infrastruktury a koordinace stavebních prací rovněž přispět k vybudování vysokokapacitní páteřní sítě a přípojek pro socioekonomické aktéry, jako jsou malé a střední podniky, školy nebo nemocnice, a to i v nedostatečně pokrytých nebo odlehlých oblastech (například prostřednictvím přístupu ke stávajícím sloupům za účelem snazšího zavádění ve venkovských oblastech). Vzhledem ke své úloze v páteřním propojení buněk sítí 5G[21] hrají optické sítě stále nepostradatelnou roli při dosahování odpovídajících cílů 5G pro rok 2025.

Podle názoru Komise jsou „*digitální technologie, jakkoliv pokročilé, pouhým nástrojem. Nedokáží vyřešit všechny problémy, ale umožňují věci, které byly o generaci dříve nemyslitelné. Úspěšnost evropské digitální strategie bude proto záviset na tom, jak dobře budeme schopni a připraveni tyto nástroje používat a nabízet s jejich pomocí veřejné statky evropským občanům.*“ O tomto názoru, byť připomíná obvyklé floskule úřednického žargonu, není pochyb. Podstata problému nespočívá v květnatosti mluvy, ale v konkrétních možnostech realizace všech opatření, která mají zajistit účinné a včasné provedení směrnice o opatřeních ke snížení nákladů na budování sítí elektronických komunikací, aby se zajistilo nejen dosažení všech zamýšlených cílů, ale rovněž dosažení strategických cílů gigabitové společnosti, společně se zavedením dalších opatření, jež Komise plánuje přijmout s cílem podpořit zavádění širokopásmového připojení, jako je soubor nástrojů pro širokopásmové připojení ve venkovských oblastech.[22]

Závěrem

Česká republika může k tomuto procesu přispět tak, že zajistí nejen důsledné naplnění směrnice EU (a její transpoziční naplnění v podobě zákona č. [194/2017](#) Sb., o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a o změně některých souvisejících zákonů) a také přijetím vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. [127/2005](#) Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony (sněmovní tisk 1084),[\[23\]](#) vládního návrhu stavebního zákona (sněmovní tisk 1008), vládního návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím stavebního zákona (sněmovní tisk 1009) a přispěje k důkladné revizi směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/61/EU ze dne 15. května 2014 o opatřeních ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací. Nelze totiž na jedné straně připravovat smělé koncepce - například rozvoje sítí 5G - a na druhé straně nadále trpět stav, kdy i poslední subalterní úředník stavebního úřadu je nadán pravomocí cokoli odmítat a blokovat.

Velkou pozornost revizi směrnice věnuje Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC) a Agentura na podporu sdružení BEREC („Úřad BEREC“ se sídlem v Říze).[\[24\]](#) BEREC se domnívá, že přístup ke stávající fyzické infrastruktuře a koordinace stavebních prací jsou důležité k tomu, aby se snížily náklady a zvýšila rychlost zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací. Provozovatelé sítí jiných odvětví a odvětví elektronických komunikací však často nemají zájem o sdílení své fyzické infrastruktury s (jinými) provozovateli sítí elektronických komunikací. Rada regulačních orgánů proto souhlasí s Komisí, že zásada procesu urovnávání sporů je velmi důležitá. BEREC navíc vidí, že vnitrostátní regulační orgány mohou hrát v tomto procesu zásadní roli na úrovni členských států EU. BEREC rovněž podporuje roli vnitrostátních regulačních orgánů při provádění funkcí jednotného informačního místa (JIM), které zajišťují transparentnost stávající dostupné fyzické infrastruktury, přinejmenším pro vnitrostátní regulační orgány, které již funkci JIM plní. 1. dubna 2021 se touto otázkou, kromě jiných, zabývalo 9. fórum zúčastněných stran (9th BEREC Stakeholder Forum).

Sektor elektronických komunikací se dramaticky vyvíjí. V rychle se rozvíjejícím digitálním prostředí je zásadní sledovat vývoj v sektoru elektronických komunikací a navazujících odvětvích. S přihlédnutím k hlavním výzvám a vývoji v příštích letech jsou to: 5G a související regulační aspekty, konvergence sítí, regulace digitálních platforem, mění se chování spotřebitelů v důsledku technologického rozvoje, kybernetická bezpečnost, hodnotový řetězec internetu, udržitelnost ...

A - jak jsme snad alespoň stručně vysvětlili - záleží také na „drobnostech“, již je sama výstavba sítí elektronických komunikací v celé své šíři, složitosti a provázanosti.

Člen Komise Thierry Breton[\[25\]](#) má velmi jasno v tom, co je třeba udělat - *urychlit zavádění optických vláken a zavádění sítí 5G.*[\[26\]](#) Tyto investice se uskuteční na pozadí nového kodexu elektronických komunikací, který vstoupil v platnost 21. prosince 2020. Jak komisař Breton řekl: „*K mobilizaci investic potřebujeme efektivní systém a harmonizovaná pravidla v Evropě.*“ V tomto kontextu je potěšitelné, že předseda BEREC pro rok 2021 Michel Van Bellinghen slíbil, že „*udělá vše pro to, aby zajistil dosažení celkové síle - důsledného uplatňování regulačního rámce v elektronických komunikacích.*“[\[27\]](#)

Účastníci fóra BEREC ocenili práci na „5G radaru“,[\[28\]](#) nicméně existuje velká výzva k odstranění administrativní a regulační zátěže při zavádění služeb 5G. Totéž platí pro optickou infrastrukturu. A právě v souvislosti s tím vším se připravuje několik důležitých prací: Komise v roce 2021 zveřejní přezkum směrnice o snižování nákladů na širokopásmové připojení, která by měla snížit zátěž provozovatelů při zavádění infrastruktury.

To je výzva nejen pro vrcholné orgány EU, ale i pro všechny členské státy Unie a ty, kteří odpovídají za rozvoj kritické infrastruktury státu[\[29\]](#) (*a ruku na srdce - zde stále není vše v pořádku, že?*) a

výstavbu sítí elektronických komunikací této a příštích generací.

K blahu a prospěchu nás – této a hlavně příštích generací.

JUDr. Zdeněk Vaníček

Autor se zabývá problematikou evropského a vnitrostátního práva v oborech elektronických komunikací a tvorby a ochrany obsahu.

---

[1] Tímto cílem (podle tehdejších představ Komise) bylo konkrétně vybavit do roku 2013 základním širokopásmovým připojením všechny obyvatele Evropy a zajistit, aby do roku 2020 měli všichni obyvatelé Evropy přístup k výrazně rychlejšímu internetu (rychlejší než 30 Mb/s), a aby nejméně polovina domácností v Unii měla internetové připojení rychlejší než 100 Mb/s.

[2] „Recital 1“ směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/61/EU ze dne 15. května 2014 o opatřeních ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací.

[3] Úřední věstník Evropské unie, L 155, 23. května 2014, str. 1.

[4] Viz Vaníček, Z.: Kdo za to asi může? Časopis TELEKOMUNIKACE & ICT, číslo 1/2017, On-line ISSN 2336-8055, str. 32-34, vyšlo 28. března 2017; Základní teze pro usnadnění výstavby sítí elektronických komunikací nové generace. Časopis TELEKOMUNIKACE & ICT, číslo 4/2017, On-line ISSN 2336-8055, str. 12-20, vyšlo 12. prosince 2017.

[5] Vyhlášen 10. července 2017 v částce 71 Sbírky zákonů.

[6] Zákon č. [127/2005](#) Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů.

[7] Zákon č. [634/2004](#) Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

[8] Zákon č. [183/2006](#) Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

[9] Zákon č. [416/2009](#) Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů.

[10] Nařízení EU je [právním aktem Evropské unie](#) a nejúplnějším a nejbezprostřednějším opatřením v rámci nástrojů sblížení [práva](#), který mají orgány EU k dispozici. Má unifikační efekt. Představuje součást sekundárních pramenů [komunitárního práva EU](#). Sekundární právo vytváří akty přijímané orgány EU pouze v případě, že jsou k tomu zmocněny [právem primárním](#). Nařízení EU jsou pro členské státy závazná a přímo použitelná.

[11] Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění sítí vysokorychlostních elektronických komunikací, COM (2013) 147 final, Brusel 26. března 2013.

[12] Zpráva Komise Evropskému parlamentu a Radě o provádění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/61/EU ze dne 15. května 2014 o opatřeních ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, COM (2018) 492 konečné znění, Brusel 27. 6. 2018.

[13] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009, kterou se mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací, směrnice 2002/58/ES o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací a nařízení (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele; Úřední věstník Evropské unie L 33, Brusel 18. 12. 2009, str. 11. Tuto směrnici nahradil evropský kodex elektronických komunikací (směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972 ze dne 11. prosince 2018, kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace (přepřacované znění), kterou zveřejnil Úřední věstník EU 17. prosince 2018; nahrazuje současný předpisový rámec pro sítě a služby elektronických komunikací v EU z roku 2002, ve znění revize z roku 2009. Viz také: Vaníček, Z.: Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o respektování soukromého života a ochraně osobních údajů v elektronických komunikacích a o zrušení směrnice 2002/58/ES (nařízení o soukromí a elektronických komunikacích), epravo.cz, 28. 7. 2020, ID: 111569.

[14] Sdělení komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů - Zelená dohoda pro Evropu, COM (2019) 640 konečné znění, Brusel 11. 12. 2019. Zelená dohoda pro Evropskou unii a její občany. Dokument formuluje odhodlání Evropské komise řešit problémy způsobené změnou klimatu a životního prostředí, což je definiční úkol této generace. Jde o novou strategii růstu, jejímž cílem je „transformovat EU na spravedlivou a prosperující společnost s moderní a konkurenceschopnou ekonomikou efektivně využívající zdroje, která v roce 2050 nebude produkovat žádné emise skleníkových plynů a ve které bude hospodářský růst oddělen od využívání zdrojů“.

[15] Iniciativa REFIT je součástí programu Evropské komise pro zlepšování právní úpravy. Jejím cílem je zajistit, aby právní předpisy EU měly zamýšlený přínos pro občany, podniky i celou společnost a současně se odstranila byrokratická zátěž a snížily se náklady na provádění těchto předpisů. Snaží se tak, aby předpisy byly jednodušší a srozumitelnější. REFIT věnuje zvláštní pozornost malým podnikům, pro které může provádění právních předpisů EU představovat nepřiměřenou zátěž. Malé a střední podniky tvoří 99 % všech podniků v Unii. Z každoročního přezkumu vyplývá, že iniciativy programu REFIT jsou realizovány v různých oblastech politiky EU, a to v rámci jednotlivých politických priorit Komise. Přezkum rovněž ukazuje, jak Komise zohledňuje stanoviska platformy REFIT.

[16] Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů-Formování digitální budoucnosti Evropy, COM (2020) 67 konečné znění, Brusel, 19. 2. 2020.

[17] Unie se měla do roku 2010 stát „nejkonkurenceschopnější a nejdynamičtější znalostní ekonomikou, schopnou udržitelného hospodářského růstu s více a lepšími pracovními místy a s větší sociální soudržností“. Lisabonská strategie představovala scénář pro komplexní hospodářskou, sociální a ekologickou (environmentální) obnovu Evropské unie. Nezahrnovala jen čistě ekonomický záměr, ale měla také mít sociální dimenzi a také dimenzi ekologickou.

[18] Cíle pro gigabitovou společnost do roku 2025 jsou: 1) gigabitové připojení pro všechny hlavní socioekonomické aktéry, jako jsou školy, dopravní uzly a hlavní poskytovatelé veřejných služeb, jakož i silně digitalizované podniky; 2) souvislé pokrytí sítí 5G pro všechny městské oblasti a všechny hlavní pozemní dopravní trasy; 3) internetové připojení s přenosem dat směrem k uživateli (downlink) rychlostí minimálně 100 Mb/s, které lze modernizovat na gigabitovou rychlost, pro všechny evropské domácnosti. K dispozici >>> [zde](#).

[19] „Vysokorychlostní sítí elektronických komunikací“ se rozumí síť elektronických komunikací, která je schopna poskytování služeb širokopásmového přístupu rychlostí alespoň 30 Mbps.

[20] Zákon č. [194/2017](#) Sb., o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a o změně některých souvisejících zákonů, svěřil Českému telekomunikačnímu úřadu nové kompetence v oblasti podpory budování sítí elektronických komunikací. Zákon do českého právního řádu transponoval [směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/61/EU](#) ze dne 15. května 2014 o opatřeních ke snížení nákladů na budování sítí elektronických komunikací. Cílem implementace uvedené směrnice je stanovit minimální práva a povinnosti platné v celé Evropské unii se záměrem usnadnit zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a meziodvětvovou koordinaci. Zákon zřídil jednotné informační místo, kterým je podle § 3 odst. 1 zákona Český telekomunikační úřad. Jeho hlavní působnost spočívá v poskytování informací a údajů nezbytných pro účely výstavby vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, tj. sítě s minimální přenosovou rychlostí 30 Mb/s. ČTÚ je rovněž příslušným orgánem pro řešení případných sporů podle zákona a shromažďuje, eviduje, zpracovává, uchovává, zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup a poskytuje údaje podle tohoto zákona.

[21] „5G“ - pátá generace bezdrátových systémů) je [telekomunikační](#) standard [mobilní sítě](#), který technicky navazuje na standard [4G \(LTE Advanced\)](#). Hlavním přínosem nové technologie je významné, přibližně desetinásobné zvýšení [přenosové rychlosti](#) a podstatné snížení doby [odezvy](#) oproti standardu 4G, což má kromě obslužení více zařízení a zákazníků také umožnit využívání nových technologií ([online](#) dálkové ovládání různých zařízení, vysoká kvalita [multimédií](#), apod.). První spuštění komerčního provozu 5G sítí bylo roku 2019 v [Jižní Koreji](#).

5G se zásadně neliší od stovek jiných druhů radiové technologie, použitých za posledních 100 let - ať už jde o 3G nebo 4G mobilní, různé generace Wi-Fi, televizní a rozhlasový přenos, TETRA a další veřejné bezpečné rádiové spoje, mikrovlnné pevné linky, různé typy satelitní komunikace a mnoho dalších. Zahrnuje neionizující záření při frekvencích výrazně pod 100 GHz a většinou pod 6 GHz.

[22] K dispozici >>> [zde](#).

[23] První čtení proběhlo 9. března 2021 na 87. schůzi Poslanecké sněmovny. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. [127/2005](#) Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony (sněmovní tisk 1084), projednala Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky v prvním čtení 8. března 2021 a přikázala tento návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR se usnesl, že pozměňovací návrhy bylo možné předkládat do 24. března 2021.

Lhůta pro tuto transpozici byla 21. prosince 2020. Splnily ji pouze 3 členské státy EU. Komise zahájila 4. února 2021 řízení o nesplnění povinnosti proti 24 členským státům. Evropský kodex elektronických komunikací modernizuje evropský regulační rámec pro elektronické komunikace s cílem posílit výběr a práva spotřebitelů, například zajištěním jasnějších smluv, kvality služeb a konkurenceschopných trhů. Kodex také zajišťuje vyšší standardy komunikačních služeb, včetně efektivnější a dostupnější nouzové komunikace. Kromě toho umožňuje provozovatelům těžit z pravidel pobídek k investicím do sítí s velmi vysokou kapacitou a ze zlepšené předvídatelnosti regulace, což vede k inovativnějším digitálním službám a infrastrukturám. Lhůta pro provedení kodexu do vnitrostátních právních předpisů byla 21. prosince 2020. Pouze Řecko, Maďarsko a Finsko oznámily Komisi, že přijaly veškerá opatření nezbytná k provedení směrnice, čímž prohlásily jejich provedení za úplné.

Vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. [127/2005](#) Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony ČR transponuje do svého právního řádu:

(a) směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972 ze dne 11. prosince 2018, kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace;

(b) [redundantní] směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009, kterou se mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací, směrnice 2002/58/ES o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací a nařízení (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (viz Vaníček, Z.: [Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o respektování soukromého života a ochraně osobních údajů v elektronických komunikacích a o zrušení směrnice 2002/58/ES \(nařízení o soukromí a elektronických komunikacích\)](#), Novinky epravo.cz 28.7.2020);

(c) směrnici Komise 2002/77/ES o hospodářské soutěži na trzích sítí a služeb elektronických komunikací;

(d) směrnici 2014/53/EU Evropského parlamentu a Rady ze dne 16. dubna 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání rádiových zařízení na trh a zrušení směrnice 1999/5/ES ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1139 ze dne 4. července 2018 o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Agentury Evropské unie pro bezpečnost letectví, kterým se mění nařízení (ES) č. 2111/2005, (ES) č. 1008/2008, (EU) č. 996/2010, (EU) č. 376/2014 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/30/EU a 2014/53/EU a kterým se zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 552/2004 a (ES) č. 216/2008

a nařízení Rady (EHS) č. 3922/91.

[24] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1971 ze dne 11. prosince 2018 o zřízení Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC) a Agentury na podporu BEREC (Úřad BEREC), o změně nařízení (EU) 2015/2120 a o zrušení nařízení (ES) č. 1211/2009, Úř. věst. EU L 321, 17. 12. 2018, s. 1.

[25] Thierry Breton, francouzský podnikatel a politik, který působí jako evropský komisař pro vnitřní trh od roku 2019. Předtím působil jako profesor na Harvard Business School a francouzský ministr financí.

[26] Dne 19. října 2020 uspořádalo sdružení BEREC výroční fórum zúčastněných stran (Annual Stakeholder Forum) za účelem výměny představ o práci a plánech sdružení BEREC a diskuzi o tématech souvisejících s telekomunikačním trhem. Fórum začalo úvodními poznámkami evropského komisaře pro vnitřní trh Thierry Bretona.

[27] Rozhovor, Michel Van Bellinghen, Předseda Rady, Belgický institut pro poštovní služby a telekomunikace (BIPT), předseda BEREC pro rok 2021. TELEKOMUNIKACE & ICT - NEXT GENERATI@N Telekomunikace, číslo 4/2020, str. 4 - 16, vyšlo 18. 12. 2020, ISSN 2570-8570.

[28] Viz též >>> [zde](#).

[29] Podle zákona č. [240/2000](#) Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [EUDAMED: Jednotná databáze mění pravidla hry na trhu zdravotnických prostředků](#)
- [Evropská unie mění pravidla plateb: více odpovědnosti, intenzivnější zpracování dat, více kontrol](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc květen 2026](#)
- [Sport versus EU - aktuální sportovní kauzy rozhodované Soudním dvorem EU](#)
- [Postavení finančního arbitra v kontextu nařízení Brusel I bis - Funkční pojetí „soudu“, osvědčení podle čl. 53 a možnost výkonu nálezu v jiných členských státech EU](#)
- [ESG Simple jako praktická opora pro ESG reporting malých a středních podniků](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc duben 2026](#)
- [Dvě kiwi denně: EU schválila první zdravotní tvrzení pro čerstvé ovoce](#)
- [Digital Omnibus: Revoluce v datech, nebo jen nová zátěž pro podnikatele?](#)
- [Nová pravidla pro ground handling v EU a jejich dopady na letecký sektor](#)